

Cemal Yaman

- Őirler -

Yayın Tarihi:

16.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Cemal Yaman

Eserleri:

Anne

Yıl iki bin yedi ocağın biri
Üstelik bayram, kurban bayramı
Doğduğum köydeyim
Ortalık bembeyaz, saçlarım gibi

Çocukluğum, bu çeşme, bu dere...
Bu dağ, bu taş...
Gözlerimde iki damla yaş
Beni görüyor musun, duyuyor musun beni anne?
Üşüyor musun karlar altında?

Yıl iki bin yedi, ocağın beşi
Doğum günüm
Yaş kırk yedi
Altmış yedi olacaktı yaşasaydı anam

Beni görüyor musun,
Duyuyor musun beni anne?
Üşüyor musun karlar altında?

Bayramın kutlu olsun
Yeni yılın kutlu olsun

Özlüyor musun beni anne?

İki bin yedi...
Kırk yedi...
Altmış yedi...
Kim kimi yedi?
Kim kime ne dedi?
Hangisi az, hangisi çok?
Hangisi var, hangisi yok!

Çok özledim seni anne
Çok özledim...

Cemal Yaman

Aşk Anlatılmaz

Kimi şiir yazdı,
Kimi roman.
Anlatamadı
Kimse aşkı
Yaşadığı gibi.

Hep bir şeyler
Eksik kaldı.
Yetmedi söz

Anlattı da her şeyi
Aşka gelince
Sustu kaldı.
Dökülmedi dilden
Çıkmadı gönülden
Yazılmadı kağıda
Anlatamadı Örfan Veli
Yazamadı Karakoç
Uzun geldi Yunus'a

Dili tutuldu şairin
Fırçası kurudu ressamın
Kalemi tükendi yazarın
Teli kırıldı sazların
Nefes yetmedi neylere

Anlatamadı
Kimse aşkı
Yaşadığı gibi...

Cemal Yaman

Ayrılık Yoktur

Gidiyorum dedin
O kadar kolay söyledin ki
İnanırım sandın, kendin bile inandın
Çektin gittin, gittiğini sandın

Gerçekten gittin mi?
Beni terk ettin mi?

Gönül toprağıma kök salan bir ulu çınarsın
Tanrının kalbime çizdiği bir resimsin
Bahçemde gülüm, bedende canım
Elim, kolum, gözüm
Ağzım, dilim, sözüm.....

Gerçekten gittin mi?
Beni terk ettin mi?

Giderken....
Gözlerini unuttun
Gözlerin bende kaldı
Kokunu unuttun
Sözlerini unuttun
Ellerini unuttun
Ellerin bende kaldı
Kalbini unuttun....

Gittin mi gerçekten? !

Cemal Yaman

Başım Dünyaya Yıkıldı

Şeni gördüğüm gün
Ürkek bakışlı ceylanlar koşuşmaya başladı
Su başlarından

Seni sevdiğim gün
Kuru dallar çiçeklendi
Binbir sürgün verdi dal uçlarından
Ve mutluluk döküldü
Billur billur
Çocukların avuçlarından

Seni yitirdiğim gün
Bir yiğit vuruldu
Geçit vermez dağının eteklerinde
Kapkara sevda okuyla

Ve bir türkü yakıldı
Sevda üstüne
Anadolunun bilmem hangi köyünde
Söylenir ha söylenir

Seni yitirdiğim gün
Hanım Sultan, başım dünyaya yıkıldı
Başım dünyaya yıkıldı.

Cemal Yaman

Başımı Tutun

Prangalı yüreklerin izdüşümüyle
Çalkalanan bir deniz...

Ellerim hey sevecen ellerim neredesiniz
Tutun başımı tutun

Bedenime hafif geldiği günleri unutun

Ellerim hey gariban ellerim
Tutun başımı tutun

Hanım Sultan aklıma düştü....

Cemal Yaman

Bebek

Doğdun büyüyeceksin bebek
Ve bir gün yürüyeceksin bebek
Yıllar yılları kovalayacak
Haberin bile olmayacak
Bebekliğin unutulacak
Senin de eline bakılacak

Git simit sat para kazan
Parasız kaynamıyor kara kazan
Diyecek belki de anan
Oğlu için yüreği parçalanan

Her gün değişecek dünya
Binlerce bebek doğacak
Binlerce insan ölecek
Belki anan da olacak aralarında
Yapayalnız kalacaksın dünyada
Günlerce ağlayacaksın duyulmayacak feryadın
Ama tükenmeyecek umutların
Seveceksin sevileceksin
Hayaller kuracaksın yıkılası
Sevdiğin gelin olacak
Sen damat olmadan
Dünya başına yıkılacak
Daha gençliğin solmadan
Kader deyip boyun eğeceksin
Anlamı kalmayacak yaşamının
Ölmeliyim diyeceksin
Derken biri çıkacak karşına
Eski günleri unutturacak sana
Sen damat o da gelin
Dünyalar senin olacak
Geçekleşecek arzuların emelin
Senin de bir yuvan olacak
İşte hayat o zaman başlayacak
İş arayıp kapı kapı dolanacaksın
Nerde olsa çalışırım ağam yeterli...
Ezileceksin büzüleceksin
El etek öpeceksin
Gün olacak bıkacaksın yaşamaktan belki
Gün olacak çocukların atılacak kollarına
Dünyanın en mutlu adamı olacaksın
Her akşam bir çift göz bakacak yollarına

Yıllar su gibi akıp gidecek
Zaman değirmeninde un olacaksın
Saçların ihtiyarlayacak ilk önce
Sonra gözlerin isyan edecek
Güldürmedin bizi diyecek ömrünce
Tutmaz olacak eller ayaklar
Çalışmayıp grev yapacaklar
Ve bir gün düşeceksin yataklara

Başucunda gelinlerin damatların
Karın çoktan karışmış olacak topraklara
Hayallere dalacaksın ağır çekim
Ve elveda diyeceksin her şeye
Peşinden gözyaşı dökcek torunların.

Cemal Yaman

Bulut

Bir bak gözlerime
Umudum ol, balım ol
Lale bahçesine girer gibi
Usulca gir gönlüme
Tutunacak dalım ol.

Cemal Yaman

Ce

Ce dedim sevdim dedi
Elinin tuttum titredi
Meğer kalbini vermiş
Anladım ki Mecnun
Leyla'sını bulmuş

Cemal Yaman

Delikanlılar

Delikanlılar, ağzı süt kokan çocuklar
Yoksul, fakir, kardeş çocuklar
Ellerinde silah ölüm saçanlar
Ocak batırıp ocak yıkanlar

Bilmeden bildirilmeden
Kardeş kanı içenler
Düşmanı tanımadan
Kardeşlerini vuranlar

Durun, düşünün
Kim, kim öldürdüğünüz
Düşünün göreceksiniz
Öldürdüğünüz öz kardeşiniz

Hani birlikte oynadığınız
Yarım ekmeği paylaştığınız
Kan kardeşiniz, can arkadaşınız

Ölüyor, öldürülüyorsunuz
Bir hiç uğruna
Düşman kahkahayla gülüyor buna

Kardeşiniz düşman olamaz
Onlar kandırılmadıkça can alamaz

Düşman ekmeğinize el uzatan
Sizi aç açık bırakandır

Düşman hakkınızı vermeyen
Alın terinizi satandır

Delikanlılar, ağzı süt kokan çocuklar
Yoksul, fakir, kardeş çocuklar
Düşmanı tanıtmaları da tanıyın
Bildirmeseler de bilin

Düşmana kanmayın
Kardeş canı almayın
Kardeş can alamaz unutmayın.

Cemal Yaman

Doğum Günü Mesajı

Yirmi aralık için bir kış günü diyorlar.
Bilmiyorlar ki
Yirmi aralık bitmeyen bir baharın başlangıcı...

Cemal Yaman

Elli

Elli.....
Eli olan değil
Beş ve sıfır yani

Yarım asır
Doğumumdan sonra
Geçen sır

Elli.....
Gönlüm değil
Gözlerim değil...

Belli
Beli olan değil
Bilinen yani
Yaşım elli

Gönlüm değil
Gözlerim değil
Sevdam değil

Değil.. değil...değil...

Cemal Yaman

Evlilik Yıldönümü

Seni tanımadan önce
Yoktu bilmece
Sabah kalkar akşam yatardım
Uyur uyanırdım
Aya bakmazdım
Ellerimi yakmazdım

Ne olduysa, gözlerim
Gözlerinle buluşunca oldu.
Bütün boşluklar doldu.
Anlam kazandı yaşam
Çözüldü bilmece

Kader seni bana yazdı
Gece beyazdı
Mevsim yazdı
Kader beni sana yazdı

Yazıldık çizildik
Ezildik büzüldük
Büyüdükçe büyüdük
Ceylan gibi koştu
Kaplumbağa gibi yürüdü yıllar

İki idik üç olduk
Üç idik dört olduk
Keder olduk dert olduk
Sevinç olduk neşe olduk

Seni tanıdım ya
Çözüldü bilmece

Şimdi her an, her gece
Dilimde hece hece
Sevgin var, aşkın var

Seni seviyorum, seveceğim
Son nefesime kadar.

Cemal Yaman

Giz

Her Şey bir A da gizli
Ya Ő binlerce dehlizli
Çoğu bu bilmeceyi çözünce
İŞte bütün mesele der
Budur
Bu mudur?
Oysa bütün iş K da biter.
Oysa bütün iş K da biter.

Cemal Yaman

Gönül

Ne günler gördün be gönül
Anlatsan taş ağlar
Gözlerdeki yaş ağlar

Sevdim ölesiye
Sevdim, sevdim
Isırganlara değdin
Değdin be gönül

Yandın dayandın
Yandın da yandın
Kül oldun be gönül

Seveni sevmedin
Sevdiğin sevmedi
Dağlarda yel oldun
Uslanmaz sel oldun
Kendine el oldun
El oldun be gönül

Rüzgara yelken açamadın
Kanadın varken uçamadın
Dertlerinden kaçamadın
Kaçamadın be gönül

Arıldın, duruldun
Sonunda yoruldun
Yoruldun be gönül

Herşey bitti dedin
Çektiğim yetti dedin
Şevmek mi tövbe dedin
Senin tövbenden ne çıkar
Yine bir güzele vuruldun
Vuruldun be gönül

Bu kez sevdi sevdiğin
Senin oldu dünyalar
Dilsiz dilin dillendi
Gülsüz bahçen güllendi
Ağu idin bal oldun
Tomurcuktun gül oldun
Gül oldun be gönül.

Cemal Yaman

Gözlerin

Yıl uzunluğunda bir gün
Ardından zeytin karası,
Yalnızlıkla konukomşu
Hasret kokan bir akşam

Ortalık alabildiğine ses
Circır böcekleri, rüzgar,
Uykusu bölünmüş kuşlar
Giyotinlenen yalnızlığın çığılı

Pilli radyomda 'Zahidem' türküsü
Ardından
'Burası Muş'tur, yolu yokuştur'
Odamın içi dört duvar
Duvarlar yokuştur
Duvar gibi durmayın ey duvarlar
Beni yokuşa vurmayın ey duvarlar
Yokuşa vurmayın
Yo-kuşa vurmayın.....

Dışarıda yıldızlar
Uzak mı uzak
Gökyüzünün hayal delikleri
Alabildiğine parlak...

Ve güzelliğin
Hiç çıkmayan aklımdan

Gecenin zifiri karanlığında
Yıldız dökülüyor kucağıma
Akın akın...

Yıldızlara anlatıyorum seni
Ninesinden masal dinleyen
Çocuklar gibi
Usul usul, sessiz sessiz dinliyorlar

Yıldızları kucağımda sallarcasına
Hiç bitmeyen masallarcasına
Anlatıyorum sevdamızı...

Derken gün doğuyor
Yıl uzunluğunda yeni bir gün

Kucağımda uyuyakalmış
Yıldızlar....

Ve gözlerin, ve gözlerin
Işıl, ışıl...

Cemal Yaman

Gözlerinde Son Yazmadı ki

'Aşkımız bitti diyorsun
Fakat senin gözlerinde
Hala son yazmadı ki! '

Ben hep sonunda mutlaka
Son yazan filmler seyrettim

Gittiğim her tiyatroda
Mutlaka kapandı perde

Nice gönüller gördüm düştü de derde
Sonra şaşırdım birden
Bu dertli gönüller nerde?

Nerde bu sevdalı yürekler?
Nerde bu kapatılmaz yaralar
Nerde karaları bağlayanlar?
Nerde gece gündüz ağlayanlar?

Ben hep sonunda mutlaka
Son yazan filmler seyrettim

Aşkımız bitti diyorsun
Fakat senin gözlerinde hala
Son yazmadı ki! ..

Cemal Yaman

Gözlerine Düştüm

Hani Őiirler vardır
Unutulmaz...

Çocukluğumuzun
Hayal meyal
Hatırlanan çağlarında
Yarım yamalak

'Çocuktum, ufacıktım
Top oynadım,acıktım'
Gibi...

Çocuktum, ufacıktım
Üzerinde kestane ağaçlarının
Akislerini seyrettiğim
Masmavi derin mi derin
Bir göle düştüm.

Çocuktum, ufacıktım
Kolayca çıktım.

Gün geçti, ay geçti
Yıl geçti, yıllar geçti

Delikanlıydım, sevdalıydım
Gözlerine düştüm
Boğulacağımı bile bile
Gözlerine düştüm.

Çünkü senin gözlerinde
Kestane ağaçlarının değil
Sevda çiçeklerinin
Akisleri vardı.

Delikanlıydım, sevdalıydım

İşte hepsi...
Hepsi bu kadardı.

Cemal Yaman

Gözlerini Kapama

Sensizlik sessizlik
Sensizlik ölüm
Gözlerinden mahrum bırakma
Beni gülüm

Dışarıda ayaz camlar buz
Tepeler beyaz damlar buz
Sözlerin öyle sıcak ki...
Susma ne olur, konuş
Anlat sevdamızı
Susma ne olur...

Damlar buz, tepeler beyaz
Dışarıda ayaz, gözlerinde yaz
Gözlerin öyle sıcak ki...
Öyle sıcak ki bakışların
Uyuma ne olur
Kapama gözlerini
Gözlerini kapama

Sensizlik zor, sensizlik ölüm
Gözlerinden mahrum bırakma beni
Gülüm.

Cemal Yaman

Gün Olur

Gün olur şikayet ederim
Bahtımın karalığından
Gün olur bir kuş girer
Gönlümün aralığından
Kanatlanır sılaya doğru
Uçar, uçar...
Kanat çalar
Mevlana'ya Yunus'lara
Selam ular, sevgi ular
Selama hasretlere
Sevgiye hasretlere
Benden
Gün olur
Güneş bakar penceremden
Göz kırpar mutluluğa
Ve gün olur
Can kanatlanıp uçmak ister
Tenden

Cemal Yaman

İkinci Teklif

Seninle tam...
Otuz takvim eskitmişiz.
Savrulan her yaprakta
Büyümüş aşkımız.

Benimle tam...
Otuz takvim daha eskitmeye
Var mısın?

Cemal Yaman

İlk Öğretmen

Yokluk varlıkta,
Varlık yoklukta
Anlaşılır derdi anam.

Düşüncelere daldım
Durup dururken.
Ne biliyorsam,
Ne öğrendiysem,
Döktüm önüme bir bir.
Bir küçük çocuğun
Dökmesi gibi
Bilyelerini.

Allı pullu,
Rengarenk düşünceler
Sarıverdi
Sağımı solumu.

Anamı düşündüm
Elleri öpülesi...
Okuma bilmeyen
Yazma bilmeyen
Cahil anamı.

Dilinde güller açan
Hayata hayat katan
Alim anamı.

İki damla yaş
Deniz olup taşı
Gözlerimden.

Şen öğretmensiz
Öğretmenimdin benim.
Öğretmen ol yavrum.
Dedin, öğretmen ol.

Gönül kırma.
Atanı sev, vatani sev.
Ekmeğini yediğin ellere
İhanet etme.

Sen göremedin ama,
Biliyorsun.
Öğretmen oldu yavrun,
Yokluğu varlıkla,
Varlığı yoklukla anlatan.

Şimdi onunla,
Onunla yükseliyor vatan.

Cemal Yaman

Kaçak

Her gece rüyalarımnda açan çiçek
Sabah yanıbaşımnda düşer tomurcuğa.

Kalbimdeki kaçak
Sevdayla salkım saçak
Düşer yollara yollara...

Düşer de gider
Gider de düşer...

Kara saplı bir bıçak
Saplanıverir düşlerime

Uyanırım yüreğimde bir sızı ile
Masallardaki ay yüzlü peri kızı ile

Gönlüme kapkara bir sevda odaklanır.
Bağrıma açlıktan inleyen bebeler kundaklanır.

Kalbimdeki kaçak
Düşer yollara yollara...

Düşer de gider
Gider de düşer...

Düşer de gider, inadına
Yepyeni sevdalara...

Tam varacağı sırada menzile
Ya kapı vurulur
Ya da basarlar zile...

Cemal Yaman

Kafakağıdı

Doğduğum yıl
Bir mısır tarlasından havalanan
Bildircinlar gibi uzaklaşırken
Benden

Sahibini yadsıyan evler misali
Yadsıyor beni taşıdığım
Beden

Acımasız zaman
Bir örümceğin sarması gibi avını
Sarıp sarmalıyor dört bir yanı

Ve bulanıklaşıyor kafamda
Yaşamın tanımı

Boz bulanık sular dolduruyor
Ruhumun karmaşık yapısını

Tam kalbimin üzerindeki cebimde
Gezdirdiğim kafakağıdım eskidikçe
Biraz daha zor aralayabiliyorum
Duygularımın kapısını

Cemal Yaman

Kara Sevda

Yine dūşlerimi sarıp sarmaladın
Bütün gece, çile çile...
Aydınlıkla kucaklaşırken karanlık
Güneşten önce doğdun.
Şimdi aynada buğulanan
Gözbebeklerimdesin...

Sıcaklığını aratan çayımı yudumlarken
Gözlerimin delip geçtiği sofradasın yine
Bu sabah da senden bahsediyor radyo
Şarkılar hep sensin, türküler hep sensin
Anam, babam hep seni konuşuyorlar.

Birazdan, bütün işçiler, bütün memurlar
Yollara dökülecekler
Senin güzelliğini görmek için
Bütün kepenkler senin için açılacak
Bu sabah da...

Ve sonra..... ve sonra...
Benim için başlayacak
O bitmek tükenmek bilmeyen
Uzun geceler...
Ben hala seni seveceğim karasevdam,
Ben hala seni seveceğim.

Cemal Yaman

Karalama 1

Pembe akşamların bitişiyle başlayan bir gece daha sarıyor beni binbir parmaklı kollarıyla. Günartığı paketimde kalan, ateşi filtresine yaklaşmış son sigaramın son dumanlarını dolduruyorum zift duvarlı ciğerlerime.

Pembenin siyaha karışmasıyla morumsu maviye çalan yaralarım deşiliveriyor birer birer. Sensizlik zor. Akrepsiz ve yelkovansız saatimde saniyeler yanıp sönüyor, zamanın tik taklarını bile duymaktan yoksunum.

Dışarıda sessizliği korkutan bir sessizlik, içimde inanılmaz bir fırtına... Gecenin ta kendisini yaşıyorum. Sen yoksun... hayalin avutmuyor beni. Uyku akıyor gözlerimden. Bedenim bana cephe almış yaşatmak istemiyor bu tarifsiz anları. "Uyu! " diyor ruhumun derinliklerinden gelen bir ses "uyuuu! " Uyuyamıyorum. Sensizlik zor, sesizlik dayanılmaz.

Sana olan özlemim o kadar büyük ki özleminle dolu taşıyor zavallı yüreğim...

ÇIK GİT, ÇIK GİT YÜREGİMDEN ÖZLEM KÖTÜ ŞEYLER YAPTIRACAKSIN BANÂ! ! !

Cemal Yaman

Kebelek

Körpe el-divende taze yaprak
Kör bir gül avuç-larında gelinin
Merdivenin kalbi çıkmaz sokak
Dilsiz hay-elleriydi ellerinin
Yüreğimin sarkmış pos bıyıkları
Gök-kuş-ağu kelebek rengarenk
Bir tek kebe-lek tak-lak tebelek
Öl-gün ol-gun bak-raç yaparak
Özgür kuş ve kuş şen şak-rak
Dil-baz hay-elleriydi delinin
Tos tos top-alak, dev dev dev-inim
Kırık kan-atlı ağla-ayası sevinin
Bildim -Aşk- olduğunu in-im in-im
Bir de ...
Bu ney diş-imdi?
Cemal Yaman

Keklik Avı

Hep de gözlerimi soğan yakınca
Hatırlarım seni
Bir saksağan kuşu gözlerime bakınca
Hatırlarım seni
Bilmem nedendir
Avcılar kekliğe kurşunu sıkınca
Hatırlarım seni

Cemal Yaman

Kırkınıcı Yaş Günü

Buz mavisi akşamlar
Çırpınırken sokaklarda

Çocukluğumun
Rengarenk bilyeleri
Ağır çekim yuvarlanır
Havaî fişek patlaması
Pamuk ipliği rüyalarımda

Ağır aksak göllerin
Derin mi derin suları
Birden çalkanıverir
Uykularım hançerlenirken

Ve rengarenk günler
Yine ağır çekim
Yuvarlanır geçmişin
Uğuldayan boşluğunda

Ben, ben miyim
Ben, sen miyim?
Kırk yıl öncesi
Nerde sonrası?

Öncesizliğin
Saati çalar sabah
Çocuğu çalar rüya
Buz mavisi akşamlar
Çırpınırken sokaklarda

Geriliverir çarmıha
Kara, kapkara bir sevda
Bilyeler dağılır
Ağır çekim

Ve çocuğa sorar rüya
O günden bu güne
Kırk yıl mı geçti?
Kırk gün mü geçti?
Ağır çekim

Buz mavisi akşamlar
Can verirken sokaklarda

Cemal Yaman

Mart

Hep haziranı anlatırlar
Ağustosunu anlatırlar hep
Ben martı yaşıyorum
Martı renkli karlarla kapıkomşu
Saçaklardan metrelerce sarkıyor buzlar
Soğuk sularda çatlıyor karpuzlar
Ben martı yaşıyorum
Martı renkli karlarla sarmaş dolaş
Kilometrelerce uzakta sevdiklerimden
Ne yar, ne ana, ne baba, ne kardeş...
Martı anlatmak istiyorum
Martılar bırakmıyor yakamı.

Cemal Yaman

Masal

Benimkisi bir masal
Biraz yaşamsal
Biraz hayal biraz gerçek
Uzun, kısa ger, çek
Uyanmak yarına, umutlara
Uzanmak yıldızlara, bulutlara
Direnmek bu kuşlara, bu kurtlara
Benimkisi bir masal
Biraz yaşamsal
Hep aşk hep sevda
Gerisi hikaye masal
Ey kahrolası kural
Tutma beni tutma sal
Dedim ya...
Benimkisi bir masal
Biraz...
Yoo... yoo...
Tamamen aşksal

Cemal Yaman

Mutluluk

Mutluluğu aramayacak kadar mutlu ol.
Mutsuzluktan korkmayacak kadar mutsuz...

Bil ki güneş senin için doğdu.
Martılar sana aşık, yapraktaki çiğdem.
Her fırtınanın sonu sessizlik,huzur...
Ağlardaki balıklar hala yaşıyorlar.
Ve kısacık ömürlerine kanat çalan kırlangıçlar...

Şeker ekmeye kalkma balın üzerine.
Çirkin kaplarda sunma tatsız tuzsuz yemeği.
Sen güzelsen güzel hayat, sen iyiysen iyi...

Mutluluğu aramayacak kadar mutlu ol.
Mutsuzluktan korkmayacak kadar mutsuz...

Bakılan bakana bağlıdır, sır yalan.
Hayat ölümdede gizli, ölüm hayatta.
Donmuşa buz, aşığa çile gerek.

Mutluluk yanibaşımızda, mutsuzluk da.
Seğmeyi bilmektir hayat.

Ölüm ya uyumak sonsuza dek
Ya da uyanmak sonsuz bir uykudan
Kim bilebilir ki.....

Mutluluğu aramayacak kadar mutlu ol.
Mutsuzluktan korkmayacak kadar mutsuz...

İnsanın ihtiyacı bir lokma ekmek.
Bir yudum su, gerisi yalan, boş.

Kader deyip geçme yaşadıklarına.

Şöyle düşün:
Ne yaşadıysan hepsini hak ettin.
Senin için ne söyleniyorsa doğrudur.
Unutma insan insanın kurdudur.

Ölmekten korkma yaşamayı seviyorsan.
Çünkü yaşamın bir parçasıdır ölüm.
Şır değil, gerçek gülün dikeninde.

Kimseyi silme defterinden, düşman görme.
Ana gibi, baba gibi, kardeş gibi sev.
Affetmek en büyük cezadır her zaman.

Hemen karşı çıkma, sabret göreceksin.
Aynadaki senden başkası değil.
Rüzgara tüküren, yüzüne tükürür.

Kendine iyi bak.
Sen, bu dünyanın gözbebeğisin.

Mutluluğu aramayacak kadar mutlu ol.
Mutsuzluktan korkmayacak kadar mutsuz...

Cemal Yaman

Net Aşkı

Yıllar öncesinde karayağız bir delikanlı susadı
Su içmeye indi bir çeşme başına
Bir göz gördü Suna'yı, çakıldı kaldı
Yüreğine ılık ılık aktı kara sevda

Suna ürkek bir memnuniyetle örttü yaşmağını
Gözucuyla baktı karayağız delikanlıya
Sanki bir çığ düştü onun da yüreğine
Sonra eridi erim erim,zaman duruverdi

Bu kadar kalmak ayıptı. dolmuştu testi
Delikanlı içmişti içeceğini, durmanın alemi yoktu
Bindi atına, dönüp bakmak olmazdı
Döndürdü atını, güya huysuzlanmıştı at
Şöyle bir şahlandı, kişnedi, eşindi

Suna, testisi omzunda keklik gibi sekiyordu
Dönüp bakmak yasaktı ona, bağına taş bastı.

Herkes, her şey şahit oldu bu sevdaya
Dağlar, taşlar, kuşlar, kertenkele, yılan...

Suna bir daha inmedi çeşme başına
Sazının telini yanık yanık titretti delikanlı
Sevdalar yürekte tutsak kaldı
Vuslat erişilmez bir ceylan gibi kaçtı dağdan dağa

Suna gelin gitti bir başka köye,
Delikanlının akibeti belirsiz....
Belki Fehat, belki Mecnun belki de Kerem
Kimi de dedi ki onulmaz illet... verem...

Boy boy çocukları oldu Suna nın... torunları...

Kocası öldüğünde belki de ilk defa
Veraset ilamı almaya gitti nüfus müdürlüğüne

Dediler... nine ismi neydi beyinin
Şaşırdı kaldı Suna nine. sahi ismi neydi adamın...

Yavrum dedi memura ayıplama beni
Gün yüzü görmedim ki ben,
Benim adam kara kuru,alçacık,huysuzun tekiydi
Acı biberden daha acıydı

Soracak olsam ya tokat ya üvendere
Herif dedim yıllarca,herif aşağı herif yukarı
yalla Ahmet desem de yalan Mehmet desem de
İyi adamdı yine de nur içinde yatsın

Memur güldü saygıyla,alay etmeden
Torunları güldüler

Nine dedemin ismi Şakir di Şakir
Hee dedi Suna nine öyle bir şeydi işte....

Nette tanıştı iki kişi,güya biri erkek biri dişi
Bilmemne idi erkeğin niki,Sanane idi kızınki
Tavlaydı, okeydi, sohbeti ilerledi muhabbet

Aylarca sürdü, kamera açmadı ikisi de
Seslerini duymadılar birbirlerinin
Gözüne gelmediler,ellerini tutmadılar
Her şey yalandı belki.... belki de gerçektir

Sonuç mu? ?
Net gitti aşk bitti.

Cemal Yaman

Öğretmen

Şişeli lambasında okuyup yazanlardan
Selam olsun ampulü parlayan evlere
Kömlerde sessiz oturup yatanlardan
Selam olsun saraylardaki devlere

Sekiz çocuğa bakamayıp kadere çatanlardan
Selam olsun bir çocuklu beylere

Kardan kapanan yolları bilmezdim
İkize gebeyken gelinler
Gazsızlığı elektriksizliği hiç bilmezdim
Okumaya hasretken beyinler

Altı ay kalkmayan karı bilmezdim
Ve nisanda bile yeşermeyen ağaçları
Okumak uğrunda sabah akşam
Kilometrelerce taban döven çocukları
Sevmeyi bilmezdim

Tesadüfen yaşamayı bilmezdim
Doktorlara inat

Bir kez daha öğrendim
Herşeye rağmen sevmeyi

Seni bana beni sana yaklaştırmaya geldim
Kalplerdeki karanlığı silip aklaştırmaya geldim
Beni duy beni sev ey Vartolum, ey Muşlum
Dili hoşlum dişi hoşlum başı serpuşlum

Beni sana seni bana yaklaştırmaya geldim
Karanlıkları silip aklaştırmaya geldim.

Cemal Yaman

Öğretmenim Ben

Öğretmenim ben öğretirim eğitim
Aydınlığa yol verir karanlığı dağıtırım
Yarınları aydınlatmak benim işim gücüm
Aydınlatmak yolunda asla tükenmez gücüm

Bazen en ücra köşesinde yurdun
Bazen en gelişmişinde okulun
Ders verir, güldürür, bildirir, eğitim
Aydınlığa yol verir karanlığı dağıtırım

Umutlar damlar aydınlık sözlerimden
Ürker, korkar karanlık, gözlerimden
Nesiller koşar medeniyete izlerimden
Ayşelerimden, Ahmetlerimden, Filizlerimden
Aydınlık bir ülke fışkırır dehlizlerimden

Duman olur tüterim fabrikaların bacalarından
Füze olur uçarım yıldızların aralarından
Çiçek olur açarım gençlerin kafalarından
Güneş olur doğarım sınıfların tahtalarından
Öğretmenim ben öğretirim eğitim
Aydınlığa yol verir, karanlığı dağıtırım.

Cemal Yaman

Öylesine

Bir beyaz kağıt
Altında masa
Üstünde kalem
Kalemde cümle alem

Ne yazarsan yaz
Roman şiir hikaye ağıt
İstersen kendini dağıt

Kağıt gözlerime bakar
Gözlerim kağıda bakar
Sözlerim kağıda akar
Akar da bir yangın çıkar
Yanar kağıt
Dumansız alevsiz
Yanar yüreğim
Çaresiz sessiz

Bir beyaz kağıt
Altında masa
Üstünde kalem
Hepsi yalan hepsi boş
Duygularım olmasa.

Cemal Yaman

Pardon

Kırıldın, küstün bana.
Sevmesen küser miydin?
Kestin, attın resimlerimi
Sevmesen keser miydin?

Denize küser mi balık?
Ya! deniz, balığa...
Ağaç yaprağa küser mi?
Küser mi yaprak ağaca?

Sevmiyorum diyen sever.
Bilir, bilmiyorum diyen.
Görmem diyen görür.
Ölmem diyen ölür.

Seni sevmiyorum
Nefret ediyorum senden
Umurumda bile değilsin

Küstün ya sen bana
Ben de sana küstüm
Denizi bilmeyen balık,
Ağacı bilmeyen yaprak misali...

Seni seviyorum...
Seni çok seviyorum...
Pardon! ! !

' Ol mahiler ki derya içredir, deryayı bilmezler'

Cemal Yaman

Sen Aşksın

Sen yoksun
Belki varsın, ama
Aklımda, gönlümde,
Beynimde yoksun.
Kısacası yoksun...

Su üstünde sürüklenen
Bir petrol köpüğü kadar
Hafif ve boş
Hissediyorum kendimi

Sen varsın
Eşsiz gözlerinle,
Erişilmez güzelliğinle
Varsın...
Canımdasın, kanımdasın.
İçimdesin, dışımdasın.
Yazımdasın, kışımdasın.
Ekmeğimde, aşımdayım
Bela gibi başımdasın.

Bilmek mutsuzluktur.
Seni seviyorum
Seni biliyorum
Huyun çile çektirmek
Ağlatmak, inletmek
Sürüm sürüm süründürmek
Biliyorum
Bile bile seviyorum

Aşkı tarife ne hacet
Sen, sen
Aşkın ta kendisisin
Ve ben
Granit taşlar kadar
Ağırlaşıyorum.

Cemal Yaman

Senden Önce

Beyazdı senden önce bütün güller
Şimdi kıpkırmızı kesildiler
Çünkü seni gördüler

Senin sesini duysalardı bülbüller
Hala öterler miydi sanıyorsun
Buğday tarlaları
Senin saçlarına özenmiş
Serviler boyuna
Kumrular huyuna

Senden önce bu kadar
Mavi miydi göller
Bu kadar derin miydi
Bu kadar engin miydi
Deniz

Ya hayat... ya hayat
Bu kadar güzel miydi

Cemal Yaman

Sevda Hikayesi

Bir kara
Bir sevda
Bir hikayesi
Göz değdi göze
Sus dedi söze
Karıştı gece gündüze

Ėüldü güller
Öttü bülbüller
Kenetlendi gönüller

Alem sağır dilsiz
Biz kör olduk
Kimse yoktu dünyada
Bir sen, bir ben

Darıldık, barıştık
Ayrıldık, kavuştuk
Savurdu rüzgar
Seni bir yana
Beni bir yana
Ben sana hasret
Sen bana hasret
Kül olduk yana yana

Yıllar geldi geçti
Bağrımızı deldi geçti

Kulağımda sesin
Gönlümde izin
Gözümde yüzün
Elimde hüzün

Ya ötesi...
Bir kara
Bir sevda
Bir hikayesi

Cemal Yaman

Siyahı Özledim

Bir gelseniz buralara
Bir görseniz buraları
Bir tanışınız,tanıyabilseniz
Bu elleri, bu dilleri
Anlardınız keklik seslerinin
Her zaman güzel olmadığını
Siyahı özlerdiniz
Altı ay beyazdan sonra
Ben de bilmezdim
Gelmeden önce
Beyazın bu kadar
Sıkıcı olduğunu
Siyahı özledim
Altı ay beyazdan sonra
Yeni öğrendim
Bilmemenin verdiği rahatlığı
Yeni öğrendim
Kaçmaların sebebini
Kaçamadım kaçanlar gibi
Çünkü anam her sabah
'Ekmeğini yediğin ellere
İhanet etme oğul' derdi
Öğretmenlerim
'Bayrağımızın dalgalandığı
Her yer vatandır.'
Babam da öyle
Yoksa, yoksa size
Kimse birşey söylemedi mi?

Cemal Yaman

Şiir

Bu bir şiir
Belki de sihir

Söz, göz,öz
Gel bilmeceyi göz

Sözcük oyunu,
Karamanın koyunu

Birkaç kelime,
Bütün dünya elime
Kim inanır bu filime?

Düştü gönül aşka
Ne var ki aşktan başka

Olaydı yar olaydı
Aşk olmasa kolaydı.

İşte hepsi bu...
Bir dolu tepsi bu.

Ayıkla pirincin taşını
Kırma sonra dişini.

Redif, kafiye
Zehir hafiye

Kendini yorma,
Sorular sorma.

Bu bir şiir
Belki de sihir...

Cemal Yaman

Tersine Dünya

Usulca giriverdi güneş
Yarı çekilmiş perdemin
Arasından.
Okşadı tıraşsız yüzümü
Öptü kırçıl sakalımdan
Ayırdı sevmeyen
Sevgilimden.
Acımasız gerçekler
Noktaladı rüyamı.
Soydu sevimli karanlığı
Tüyü döküldü kanaryanın
Çirilçıplak kaldı çamlar.

Öykü tersineydi oysa
Karanlıktan kaçılır,
Özlenirdi aydınlıklar
Aşk başa gelinceye kadar

Tersine döndü dünyam.
Kadehim taşa düştü
Gözlerim yaşa düştü
Tükendi bitti rüyam
Ayrılık başa düştü.

Cemal Yaman

Ugurlayış

Ellerinde bir demet gül
Beni uğurladığın gün
Biliyor muydun
Bu kadar ayrı kalacağımızı?
Hasret çukurunda sökölmez
Kökler salacağımızı
Gözlerde kuruyup dökölmez
Yaşlarla dolacağımızı
Biliyor muydun?
Beni uğurladığın gün
Ellerinde bir demet gül.

Cemal Yaman

Uykudaki Serçe

Nasıl da dokundun susmuş yüreğime
İçimin derinliklerine, iliklerine
Leylak kokulu gözlerinle
Gönlümün soğumuş yokluğın
Üşüdüğüm gecelerde ısıtan kımızım
Nasıl da dokundun uykumdaki serçeye

Cemal Yaman

Uzun hava

Bir kuş havalansa
Bulmacamsı dallar arasından
Bir bulut aralansa
Güneş bakıverse arasından
Radyoda bangır bangır
Uzun hava en karasından
Alıp götürse beni...

Cemal Yaman

Yağmur Gibi

Ömrüme karanlık basacakken
Şen şarkılar susacakken
Kalbime kilit asacakken

Ruhumdaki karanlığa
Doğuverdin güneş gibi
Suya hasret dudağıma
Yağiverdin yağmur gibi

Tam gençliğe küsecekken
Hazan yeli esecekken
Aşktan ümit kesecekken

Ruhumdaki karanlığa
Doğuverdin güneş gibi
Suya hasret dudağıma
Yağiverdin yağmur gibi

Mutluluğa darılacakken
Can tenden ayrılacakken
Topraklara sarılacakken

İçimdeki karanlığa
Doğuverdin güneş gibi
Suya hasret dudağıma
Yağiverdin yağmur gibi

Cemal Yaman

YağmurYağacak

Yağmur yağacak
Bulutlar küme küme
Belli, yağmur yağacak
Kararsız bir rüzgar esiyor
Yeri yönü belirsiz
Martılar çığlık çığlığa
Boğazımda yumruk gibi
Bir düğüm...

Zaman durmuş
Karardı gökyüzü
Yağmur yağacak
Belki fırtına...

İçimde belirsiz bir sıkıntı
Belirsiz bir burukluk
Hoyratça, kayalara
Çarpan dalgalar
Kulaklarımı dolduran
Müthiş bir uğultu...

Yağmur yağacak
Herşey dilimin ucunda
Herşeyi unuttum...

Fırtına kopacak
Kafam karmakarışık
Zincire vurulmuş sözcükler
Cümleler kelepçeli
Duygularım tutsak...

Ayaklar altında
Ezilmiş bir kalem,,,

Yağmur yağacak
Geriye, bir gözlerin,
Bir gözlerin kalacak

Cemal Yaman

Yandım

Gözlerin
Güneşe düşen
Bir buz dağı gibi
Düştü gözlerime

Koptu kıyamet

Kerem'i kül eden
Aslı'yı tutuşturan
Acımasız ateş
Parladı bir kez daha

Gözlerin
Değdiği an
Gözlerime

Aldın beni benden
Kor ateşlere saldın

Kırıldı,
Kolum kanadım
Mecnun'a inandım
Ferhad'a inandım
Yandım...
Yandım...
Yandım...

Cemal Yaman

Yasak Aşk

Bu kez kararlıydım
Yasaklamıştım kendime seni

Seni sevmeyecektim
Yüzünü görmeyecektim
Adını anmayacaktım
Gönlüme kanmayacaktım

Fırtınalar koptu
Sarsıldı yer gök
Gündüzler geceye döndü
Geceler kabusa

Issız sokaklarda gezdim
Balık tuttum
Isık çaldım
Çakı aldım
Çalı yonttum
Denize taş attım
Ateş yaktım
Ayaza karşı
Yandım, yandım
Yangınlara dayandım

Tamam, bitti derken
Ateşe dökülen benzin gibi
Döküldü gözlerin
Gözlerime

Yandı, yıkıldı
Tövbe kalesi
Seni sevmeyecektim
Dayanamadım
Gözlerine

Cemal Yaman

Yaşasın Bilmem Ne

Silah sesleri dan dan.
Biri daha oldu candan.
Vakit tamam olmadan.
Daha gülleri solmadan

Kaçışanlar, koşuşanlar,
Konuşanlar, soruşanlar,
Sağcı mıymış, solcu muymuş?
On sekiz yaşındaymış

Polisler, jandarmalar,
Ölçmeler, biçmeler,
Silahlar, kelepçeler.
Vuranı yakalamışlar...

Vay be! Vuran bu muymuş?
Niye vurmuş, solcu muymuş?
Hangi okulda okuyormuş?
On sekiz yaşındaymış...

Bildiriler, ilanlar,
Duvarlara yazılar...
Kanı yerde kalmayacak,
İntikamı alınacak...
Katiller bulunacak...
Zafer bizim olacak!

Yaşasın bilmem ne
Kahrolsun bilmem ne
Ölen öldü, kime ne
Ağlayan, yine analar.

Cemal Yaman

Yokluğun

Susadım su içtim
Acıktım yemek yedim
Üşüdüm sobayı yaktım
Sıkıldım camdan baktım

Üzıldüm ağladım
Sevindim güldüm
Uykum geldi uyudum

Herşeyin ama herşeyin
Çaresi vardı

Bir yokluğun
Bağladı elimi kolumu
Çaresiz kaldım

Su içtim sen
Yemek yedim sen
Sobayı yaktım sen
Camdan baktım sen
Ağladım sen
Güldüm sen
Uyudum sen

Bir yokluğun
Bağladı elimi kolumu

Ve anladım ki
Yokmuşum
Sensiz ben...

Cemal Yaman

Zor Aşk

Mayıs, öğle vakti,
Hava sıcak.
Serin serin esen rüzgar
Çıplak kollarımın kısacık
Tüylerini yalayıp geçiyor.

Sokakta bir köpek havlaması
Bir anne sevgisiyle
Üzerime kapanan masmavi gökyüzü.
Ve alabildiğine uzanan
Uçsuz bucaksız deniz...
Denizin üstünde silik tekneler...

Kolumda gezinen bir sinek
İncecik bacakları oynadıkça tenimde
Ürperten bir kaşıntı

Elektrik direğinin telinde
Hiç durmaksızın öten bir serçe
Ve süren yaşam...

Karşıkı evin üzerinde
Bir başka köye gelin giden sevdam
İlk gördüğüm zamanki kadar güzel
Baksam bir türlü bakmasam bir türlü
Tıpkı o da benim gibi

Duygularıma hakim olamıyorum
Alamıyorum gözlerimi, bakıyorum doyasıya
O güzel gözlere, bilezikli kollara
Ve bilmem kaç kez öpülmüş dudaklara

Utanmak geliyor içimden, utanamıyorum.
Gözgöze geliyoruz ara sıra
Bir fotoğraf objektifinden kaçan
Anadolu kadını ürkekliğiyle
Kaçırıyoruz gözlerimizi birbirimizden

Bakmak istemiyorum
O tehlikeli gözlere
Geçmişte sevinçten tedirgin olan bu gözler
Şimdi korkudan tedirgin oluyor
Biliyorum namusuna dokunuyor
Bana bakması

Anadolunun bilmem hangi köyünde
Namusunu temizlemek adına
Silahının namlusunu gururla üfleyen
Delikanlılar geliyor gözümün önüne

Utaniyorum duyguların en yücesini
En masumunu yaşamaktan

Biliyorum, sen de utanıyorsun

Cemal Yaman